

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 30 de març de 2007.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. D.N.L. va interposar demanda, en data 20-1-2004, envers el Sr. Sergi M. M., el Sr. Josep V.M. i la mercantil F. D'ASSEGURANCES, S.A., al pagament de la suma de 1.500, 86 euros, amb més aquelles que quedin acreditades en període d'execució de sentència, i amb els interessos legals des de la data de l'accident; subsidiàriament des de la data que l'agent els va abonar; més subsidiàriament des de la data de la contesta a la demanda i amb imposició de les costes processals.

En data 17-2-2004, la representació processal del Sr. V. i de la mercantil F. D'ASSEGURANCES, S.A., plantejava excepcions de manca de legitimació passiva i de litisconsorci passiu necessari i quant al fons demanava la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent. El Sr. Sergi M. M. en data 3-2-2004 va formular excepció peremptòria de manca de legitimació activa i de manca d'acció i, en relació al fons, va demanar que es desestimés la demanda, amb imposició de costes processals.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal va dictar sentència, en data 6-6-2006, en

virtut de la qual establia: "DECIDEIX Primer.- Estimar l'excepció peremptòria de manca de legitimació passiva del Sr. Josep V.M., plantejada per la representació processal d'aquest darrer i de la companyia F. D'ASSEGURANCES, S.A.

Segon.- Desestimar la demanda presentada el dia 20 de gener de 2.004, en el marc dels presents autes número B-2092-2/03, per la representació processal del Sr. Fernando D.N.L. contra el Sr. Sergio M. M. i contra la companyia F., S.A, així com la demanda presentada en el marc dels autes número B-489-4/04 acumulats als presents, per la mateixa representació processal el dia 15 d'abril de 2.004, contra la societat DOCKS D'ENCLAR, S.A.

Tercer.- Fer imposició de la totalitat de les costes processals a la part actora, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador".

III.- La representació processal de la part agent va interposar recurs contra la sentència i així, en data 24-10-2006, va formular llur escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix demanava que es procedís a revocar la sentència d'instància. Per el contrari, la representació processal de la mercantil D.D'E. i de la mercantil F. D'ASSEGURANCES, S.A, van presentar, en data 3-11-2006, llur escrit de contesta a les conclusions, pel qual sol·licitava la confirmació de la sentència dictada a la instància. Així mateix consta a les actuacions que, en data 15-11-2006, el Sr. Sergi M. M. va presentar llur escrit de contesta a les conclusions, segons el qual demanava que es procedís a la confirmació de la sentència dictada a la instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La representació processal de la part agent interposa recurs contra la sentència d'instància i el fonamenta en els següents motius o greuges. En primer terme, estima que, acreditat el nexa causal entre l'incendi del box pel Sr. M. i els danys produïts en les motocicletes de la part agent, resta també provat a les

actuacions la culpa del Sr. M., atès que l'incendi es produeix en el mateix edifici on estaven les motocicletes i que, d'acord amb la conducta del Sr.M., l'incendi esdevenia totalment previsible i, per molt que la conducta del Sr. M. fou la d'intentar apagar per tots els mitjans l'incendi produït, no pot ésser considerat com una hipòtesi de cas fortuït. En segon terme, entén que com que existeix un contracte de garatge entre la societat demandada i l'agent, aquesta com a dipositària dels vehicles es troba obligada a protegir els mateixos de l'eventual incendi que es pugui produir, per la qual cosa s'escau, en consonància amb la negligència de la part demandada, procedir a la seva condemna.

II.- Quant al primer dels motius de greuge o de recurs, aquest ha de ser acollit. En efecte, aquesta Sala ja va tenir ocasió de pronunciar-se, respecte d'aquest mateix incendi, en la seva sentència de 26-10-2006. De la valoració probatòria dels mitjans de prova que es troben a les actuacions s'arriba a les mateixes conclusions que ja aquesta Sala va establir en aquell supòsit. En efecte, consta provat que el Sr. M. M. guardava el seu cotxe, sense assegurar, en l'aparcament on es va produir l'incendi i que aquest es va derivar directament de l'actuació del Sr. M.. Així, com el propi Sr. M. ha declarat al Servei de Policia i s'extreu de la prova de confessió en judici, aquest va intentar engegar el seu vehicle i no ho va aconseguir. Malgrat l'olor de benzina va persistir en el seu intent. Arrel de la seva insistència es van genera una sèrie de flames que va poder sofocar. I, posteriorment, va tornar a insistir en posar en marxa el vehicle, el que originà l'incendi que no va poder aturar i que fou el causant dels danys que aquí es reclamen.

En definitiva, d'aquests fets s'ha de concloure que l'actitud del Sr. M. M. no s'adequa a la diligència que ha portar a terme l'usuari d'un aparcament i propietari d'un vehicle antic per a evitar la causació de danys a altres persones o béns aliens. D'aquí que les accions del Sr. M. s'integren clarament dins d'una conducta negligent, atès que no pren en consideració ni adopta les mínimes cauteles per evitar la producció d'un incendi que es presentava com a perfectament previsible i evitable si hagués actuat amb la diligència exigible a tot propietari d'un vehicle a motor, que el manipula en un aparcament

tancat i persisteix en la seva intenció d'engegar el motor, malgrat l'olor a benzina que se sent i fins i tot trobant-se dipositats a l'aparcament materials molt inflamables, com l'oli o la benzina. En consonància, amb aquestes consideracions s'escau revocar la sentència d'instància i acollir aquest primer motiu del recurs interposat. És palès que la conducta descrita del Sr. M. integra clarament una hipòtesi de negligència, la qual cosa justifica el triomf d'una demanda fonamentada en la responsabilitat aquiliana o extracontractual, i el refús de la qualificació dels fets com a cas fortuït o força major, tota vegada que la segona apareix com una causa externa i imprevisible, ço que no s'esdevé en el present cas, i el cas fortuït requereix la inevitabilitat del mateix i, dels fets descrits, s'extreu que amb la mínima diligència exigible a una persona el resultat s'hagués pogut evitar, tota vegada que s'ha de reputar una culpa molt greu insistir en engegar un cotxe antic, anegat, amb olor a benzina i problemes de carburador, quan ja s'ha produït un primer incendi i quan existeixen materials inflamables en el mateix aparcament.

III.- Respecte de la petició de condemna de la mercantil D.D.E. fonamentada també en la concurrència de negligència per part seva, com a dipositària de les motocicletes en l'aparcament de la seva propietat, s'escau establir el que segueix. De la lectura del recurs s'infereix que el recurrent pretén fonamentar la responsabilitat de la societat defenent en la seva posició de dipositària i de l'obligació de protegir el bé dipositat, a més d'entendre que incorre en negligència, sense establir d'on derivaria aquesta.

En aquest ordre d'idees, són necessàries les següents precisions. En primer terme, si bé és cert que el garatge és un contracte atípic que participa de les notes dels tipus del contracte d'obra, arrendament i dipòsit, no ho és menys que en el present cas no es pot atribuir la responsabilitat a la mercantil propietària de l'aparcament quan ha estat el propi usuari del mateix qui amb la seva conducta negligent ha provocat l'incendi que ha causat els danys. En aquest sentit, de l'examen de les actuacions s'extreu clarament que no existeix una concurrència de causes en la producció del dany, sinó que la de l'usuari de l'aparcament esdevé la única causa efectiva i adequada per a la producció del dany. I, en

segon terme, perquè de l'informe del Servei de Prevenció i Extinció d'incendis i Salvament, se'n desprèn que (foli 69) les instal·lacions de seguretat de l'edifici, tant el sistema de protecció d'incendis com els sistemes d'il·luminació i senyalització, complien amb la normativa existent. Consegüentment, no consta acreditada cap manca de diligència de la propietària de l'edifici que hagi pogut concórrer com a concausa a la producció de l'incendi i, per tant, s'escau refusar aquest motiu de recurs i confirmar en aquest extrem la sentència d'instància.

IV.- L'èxit parcial del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM el recurs interposat per la representació processal de la part agent contra la sentència, de data 6-6-2006, dictada per l'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal i declarem que s'escau estimar la demanda presentada pel Sr. Fernando D.N.L. contra el Sr. Sergio M. M. i condemnar a aquest darrer al pagament de la quantitat de 1.500,86 Euros, amb més els interessos legals a comptar des de la data de contesta a la demanda, amb imposició de les costes de primera instància al defenent condemnat. Procedeix mantenir la resta de pronunciaments de la sentència de primera instància, de manera que les costes processals derivades de l'absolució de la mercantil defenent hauran de ser suportades per la part agent. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-